

Kabelgast is Dirk 't Lam

Tja om als kabelgast iets over jezelf te schrijven dat vond ik, bij nader inzien, toch wel iets waar je even voor moet gaan zitten. Maar goed hier is het dan een korte biografie van een van de jongere bemanningsleden want uiteindelijk zit ik pas een goed jaar aan boord wanneer dit verhaal wordt afgedrukt. Geboren in 1957 in de mooiste stad achter de duinen waar bagger wordt uitgesproken als "baggah", de kleuren van de stadsvlag groen-geel zijn en in het stadswapen een parmantige ooievaar staat. Geboren in een zeemansgezin want mijn vader was stuurman en later kapitein op de grote vaart. Dat maakte dat de liefde voor het varen en het zoute water al snel door het bloed stroomde zeker toen ik als kind in de periode tussen 12 en 16 jaar diverse kustreizen heb mogen meevaren. De middelbare school (MAVO) was toch wel een hindernisje omdat ik niet echt gemotiveerd was. Onder mijn diploma stond na 6 jaar dan ook de denkbeeldige aanduiding "GG" (grondig gedaan). Hierna was de keuze snel gemaakt. Ik wilde naar de Koninklijke Marine en werd uitgenodigd voor de

keuring in Hilversum en dan met name voor het dienstvak "Telegrafist" (verbindingdienst). Uiteindelijk aangenomen en zoals alle marinelui acht weken EMV in het opleidingskamp te Hilversum. Daarna in oktober 1975 naar de verbindingsschool gevestigd in de Marine kazerne Amsterdam. Daar werd het morsealfabet erin gestampt, iets wat vandaag de dag niet meer gebeurt binnen de huidige marine. Een pittige opleiding in radiotechniek telexverkeer, radiotelefonie maar ook het zenden en ontvangen van morseberichten. Een prachttijd! Met ook goede herinneringen aan het stappen in groot Mokum. In augustus 1976 na afronding van de vakopleiding en NBCD school kwam ik aan boord van mijn eerste varende plaatsing Hr.Ms. Rotterdam D818, een zgn. B-klasse onderzeebootjager. Daar merkte ik tijdens de eerste keer buitengaats wat zeeziekte was. Ik hing meer over de reling dan dat ik in de radiohut vertoefde. Maar goed alles went en na die tijd heb ik niet veel last meer gehad. Met dit schip diverse Europese havens aangedaan en een mooie eskaderreis in de Middellandse zee gemaakt. Na de uitdienststelling van de Rotterdam in juni 1977 werd ik overgeplaatst naar Hr.Ms. Utrecht de D817, een B-jager die werd opgewerkt om als stationsschip te fungeren in de West. Op de Rotterdam had ik mijn takenboek "Telegrafist der eerste klasse" afgerond en dit leidde ertoe dat ik voor mijn overplaatsing naar de Utrecht voor twee maanden, als invaller, werd geplaatst aan boord van Hr.Ms. Zeeland de D809, een A-jager, voor een korte reis naar Engeland. Een easy tripje omdat we fungeerden als weerschip bij de Cows zeilregatta. Hierna naar de Utrecht. Voor mij een wat rommelige plaatsing omdat ik na verloop van tijd gebeld werd door mijn oude "chef Radio" van de Rotterdam die mij vroeg of ik er iets voor voelde om te worden geplaatst op het nieuw S-fregat Hr.Ms. Kortenaer die op dat moment werd afgebouwd te Vlissingen. Hij was betrokken bij het samenstellen van de verbindingdienst op dit nieuwe schip. Een splinternieuw schip dat leek mij wel wat dus ik stemde en verscheen uiteindelijk op de P-lijst met eindbestemming Hr.Ms. Kortenaer in maart 1978.

Tjonge wat een verschil, destijds het modernste schip van de KM met voor de bemanning veel luxe in de vorm van de verblijven, het sanitair en het cafetaria. Wel wat anders slapen in een 12 persoons hut in plaats van een bemanningsverblijf van zo'n 50 man op een jager. Ook de radio en telexcentrale waren drastisch vernieuwd hetgeen een forse bijscholing inhield. In die periode verdwenen ook de individuele dienstvakken en werd ik matroos "Operationele Dienst Verbindingen". Dit hield in dat ik zowel in de radiocentrale als op de brug diensten draaide maar ook op meerrol trossen belegde, keesjes gooide en met stoppers werkte o.a. onder leiding van onze schipper Cor van Saarloos. Verreweg mijn mooiste varende plaatsing omdat we verre reizen hebben gemaakt naar uithoeken zoals Senegal en Liberia maar ook een prachtige eskaderreis naar Egypte, India, Indonesië

en West Australië in 1979. Een prachtschip met een pracht bemanning. Ook heb ik aan dit schip een mooie herinnering als zanger/gitarist van de scheepsband. Tot op heden maak ik dan ook nog steeds muziek in een 6 mans formatie. Tijdens mijn plaatsing op de Kortenaer ben ik ook getrouwd met mijn lieve vrouw Daisy die ik tijdens mijn middelbare school ontmoette en met wie ik bijna 44 jaar ben getrouwd. Dit maakte dat ik ook niet eeuwig wilde blijven varen en binnen de KM en koos ik voor de overstap naar een zeer bijzondere afdeling nl. de Marine Inlichtingendienst beter bekend als de sectie "Stiekum" in 1980. Dit betekende dat ik voor de MARID de Korporaalsopleiding moest volgen waarbinnen de vakopleiding voor de Inlichtingendienst. Na de bevordering als Korporaal werd ik geplaatst bij de Marinestaf in Den-Haag bij de afdeling operationele Inlichtingen met als taak het analyseren van elektronica op de toenmalige marineschepen van de Sovjet-Unie en het volgen van hun scheepsbewegingen. Wel wennen want het was een echte ambtenarenbaan. Af en toe een uitstap naar Hilversum waar ik interviews afnam van de nieuwe sollicitanten bij de marine. Na drie jaar besloot ik om de KM vaarwel te zeggen. Onvrede over het plaatsingsbeleid. Ik maakte de overstap naar de gemeentepolitie Zoetermeer en begon medio 1983 aan de vakopleiding van een jaar in Leusden. Een pittig jaar waarin ik mij moest aanpassen, ik had tenslotte al 8 jaar werkervaring en kwam in een klas waarvan de meeste studenten rond de 18 jaar oud waren. Dat was wennen. Ook de studie was fors. Veel, heel veel wetgeving, opsporingsleer, zelfverdediging, schieten, verkeer kortom alles wat je nodig had om na een jaar voldoende bagage te hebben om als diender de straat op te gaan. Na de opleiding startte ik in Zoetermeer, de fietsenstalling van Den-Haag en een van de eerste spectaculaire meldingen was een ontsnapte koe. Toch heb ik in de jaren die volgden veel geleerd want in een klein korps deed je alles zelf en waren er geen gespecialiseerde afdelingen waar je op terug kon vallen. Na vier jaar op de straat in de surveillance en als motorrijder stapte ik over naar de recherche en heb gedurende de resterende 34 jaar binnen de opsporing gewerkt als rechercheur en operationeel leidinggevende/specialist en zaken behandeld op het gebied van o.a. midden en zware/georganiseerde criminaliteit. Tevens maakte ik twee regorganisatie mee nl. die van de overstapt naar Haaglanden en later naar de Landelijke Politie, eenheid Den-Haag. Ik heb de criminele geest van de mens in al zijn facetten meegemaakt. Van verslaafde winkeldief, drugshandelaren groot en klein, overvallers en geweldplegers, zeden-daders en moordenaars. Ook heb ik als leidinggevende zaken gedraaid met rekercheteams. Kortom een mooie carrière met veel humor maar ook met veel emotionele ervaringen. Dat maakt dat je veel levenservaring opdoet. Een van de zwaarste zaken die ik als teamleider heb gedraaid was een familiedrama in 2005 dat zich afspeelde in Zoetermeer waar een man zijn vrouw en twee kinderen ombracht omdat hij een nieuwe vriendin had in het buitenland. Tot op heden heb ik nog contact met de direct nabestaanden. In april 2021 besloot ik op de leeftijd van 64 jaar met pensioen (vervroegd) te gaan na bij twee fantastische werkgevers te hebben gewerkt.

Wel wilde ik na dit gebeuren nog wel wat omhanden hebben en kwam ik na een varende dag voor oud marinemensen op de Bernisse, in september 2021, in contact met de voorzitter van de Stichting en besloot ik mij aan te melden als vrijwillig bemanningslid aan boord van de Bernisse want het marine bloed blijft altijd stromen. De goede sfeer, het ophalen van oude verhalen uit de marine tijd maar ook het varen met en het onderhouden van de AMS Bernisse is een fantastische ervaring. Kort gezegd het is een gevoel dat je deelt met je mede-bemanningsleden en vaak aan de buitenwereld niet kan omschrijven. Een reis terug naar het verleden !

Groeten Dirk 't Lam